

**SVĚT
PŘEVVRÁTIL
SE VZHŮRU
NOHAMA**

WILLIAM SHAKESPEARE

HAMLET

PREMIÉRA 30. ŘÍJNA 2021
V DIVADLE ABC

PŘEKLAD
REŽIE
ÚPRAVA

JIŘÍ JOSEK
MICHAL DOČEKAL
JANA SLOUKOVÁ,
MICHAL DOČEKAL

DRAMATURGIE

JANA SLOUKOVÁ,
DANIEL PŘIBYL
MARTIN CHOCHOLOUŠEK
ZUZANA BAMBUŠEK

SCÉNA
KOSTÝMY

KREJZKOVÁ
IVAN ACHER
JAN BENEŠ

HUDBA
SVĚTELNÝ DESIGN

INSPICE
NÁPOVĚDA

RADEK JEŽIL
ZUZANA HYKYŠOVÁ

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčíšín. Zvuk Ladislav Chalupa, Michal Kazda a Petr Holý. Světla Jan Beneš, Michal Machač a Kryštof Pokorný. Technika pod vedením jevištního mistra Ivana Jelínka. Rekvizity pod vedením Jany Vojáčkové. Garderoba pod vedením Miloslavy Faltové. Maskérna pod vedením Evy Hruškové. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Fotograf inscenace Patrik Borecký. Výroba dekorace Štěpán Hort.

NAŠÍ INSCENACÍ
PŘIPOMÍNÁME NEDOŽITÉ
70. NAROZENINY JIŘÍHO JOSKA,
LAUREÁTA CENY JOSEFA
JUNGMANNA PRÁVĚ
ZA PŘEKLAD *HAMLETA*.

OBSAZENÍ

HAMLET
CLAUDIUS / DUCH
HAMLETOVA OTCE
GERTRUDA
POLONIUS / HROBNÍK
OFÉLIE
LAERTES / ROSENCRANTZ
GUILDENSTERN / OSRIK
HORACIO

PRVNÍ HEREC
HROBNÍK
FORTINBRAS
HERECKÁ DRUŽINA

TOMÁŠ HAVLÍNEK

TOMÁŠ MILOSTNÝ
IVANA UHLÍŘOVÁ
PETR KONÁŠ
BEÁTA KAŇOKOVÁ

MARTIN DONUTIL
VOJTĚCH DVOŘÁK
FILIP BŘEZINA /
TOMÁŠ WEISSER
EVA SALZMANNOVÁ
PETR KULT
PETR URBAN
PETR KULT, PETR URBAN,
SAMUEL TOMAN /
TOMÁŠ WEISSER,
MARTINA JINDROVÁ

V INSCENACI ZAZNÍ TAKÉ KRÁTKÉ CITACE
Z TEXTŮ HEINERA MÜLLERA (*HAMLET STROJ*),
VLADIMÍRA HOLANA (*NOC S OFÉLÍÍ*),
IVANA DIVIŠE (*ODCHOD Z ČECH*), JULIANA
BECKA (*LIVING THEATRE*) A JEANA-LUCA
LAGARCEHO (*PRAVIDLA SLUŠNÉHO CHOVÁNÍ
V MODERNÍ SPOLEČNOSTI*).

HUDBU NAHRÁLI:
JANA VÉBROVÁ (ZPĚV), MARCEL BÁRTA
(KLARINET, BASKLARINET), MATĚJ KROUPA
(HOUSLE, VIOLA), IVAN ACHER (BASKYTARA,
SAMPLER, KRANKPIANO, ZPĚV, PERKUSE,
NINĚRY, KYTARY).

„Rozlomím své zapečetěné tělo. Chci přebývat ve svých žilách, v morku svých kostí, v labyrintu lebky. Stáhnou se zpátky do svých vnitřností. Zaujmu místo ve svých sračkách, ve své krvi. Někde jinde jsou těla rozbíjena, abych já mohl bydlet ve svých sračkách. Někde jinde jsou těla otvírána, abych já mohl být sám se svou krví. Mé myšlenky jsou rány v mém mozku. Můj mozek je jizva. Chci se stát strojem. Ruce k chytání nohy k chození žádná bolest žádná myšlenka.“

(Heiner Müller)

„Víc je být než žít; musíme být, abychom mohli žít. Hamlet říká: ‚Být, nebo nebýt?‘“

(Vladimír Holan)

„Bibliografie pojednání a studií o HAMLETOVI je dvakrát mohutnější než varšavský telefonní seznam. O žádném skutečném Dánovi toho nebylo napsáno tolik jako o Hamletovi. Tento shakespearovský princ se stal zcela jistě nejslavnějším ze všech Dánů. Hamleta obklopuje tolik komentářů a ozvuků, že se stal jedním z mála literárních hrdinů, kteří žijí nezávisle na textu, nezávisle na divadle. Jeho jméno říká něco i těm, kteří Shakespeara nikdy nečetli, ani neviděli. Tím se podobá, jak poznamenal Eliot, Leonardově Moně Lise. Ještě předtím, než spatříme tento obraz, víme, že se usmívá. Její úsměv už se takřka oddělil od portrétu, osamostatnil se. Obsahuje nejen to, co do něj Leonardo vložil, ale i vše to, co o něm bylo napsáno a řečeno. A když pak stojíme před obrazem, neusmívá se na nás jenom Mona Lisa, ale také všichni, kteří se snažili tento úsměv pochopit. Stejně se to má také s Hamletem a především s Hamletem divadelním. Protože mezi námi a textem nestojí jen Hamletův vlastní život v kultuře, ale zcela prostě i jeho rozsah. HAMLET se nedá hrát kompletní, to by trval šest hodin. Musí se udělat výběr, pustit se do krácení, škrtnů. Dá se hrát jenom *jeden* HAMLET, jeden ze všech, kteří jsou obsaženi v této superhře. Bude vždycky jeden určitý HAMLET, který je chudší než ten shakespearovský, ale může být také bohatší, totiž bohatší o naši dobu. Dokonce ne ‚může‘, ale musí. Neboť HAMLETA nemůžeme jenom jednoduše ‚uvádět‘. A právě v tom je možná jeho přitažlivost pro všechny režiséry a herce. V HAMLETOVI hledalo mnoho generací své vlastní rysy a také je v něm nacházely. Možná spočívá genialita HAMLETA právě v tom, že se v něm můžeme zrcadlit. Dokonalý HAMLET by měl být současně maximálně shakespearovský a maximálně moderní. Je to možné? Nevím. Ale pouze tak se dají jednotlivé inscenace Shakespeara posuzovat. Musíme se ptát, kolik je v nich vloženo ze Shakespeara a kolik z nás. A v žádném případě mi zde nejde o nějaké za vlasy přitažené modernizace. HAMLET se hrál ve fraku a v cirkusovém trikotu, ve středověkém brnění a v renesančním kostýmu. O kostým nejde. Důležité je jen, abychom skrze shakespearovský text nacházeli zkušenosti naší doby, náš neklid a naši citlivost.“

(Jan Kott)

„lidé chodí do divadla kvůli omarovu světlu kde jinde by je našli lidé chodí do divadla aby viděli přelstěného draka lidi chodí do divadla aby se smísili s větrem lidé chodí do divadla pro klíče ke spáse lidé chodí do divadla aby se naučili dýchat lidé chodí do divadla kvůli sexuálnímu osvobození spirituálnímu osvobození kvůli manifestům lidí nechodí do divadla z žádného nízkého popudu“

(Julian Beck)

„Proč nás zneklidňuje, že don Quijote je čtenářem *Dona Quijota* a Hamlet divákem *Hamleta*? (pozn. při Hamletem zorganizovaném divadelním představení na Elsinoru se odehraje parafráze Hamletova příběhu). Myslím, že jsem objevil příčinu: tyto záměny nám naznačují, že mohou-li fiktivní postavy vystupovat v roli čtenářů nebo diváků, potom my, jejich čtenáři nebo diváci, můžeme být také fiktivní. Carlyle v roce 1833 usoudil, že obecné dějiny jsou posvátnou knihou, kterou píší, čtou a snaží se pochopit všichni lidé a lidé jsou naopak zapisováni do knihy.“

(Jorge Luis Borges)

„Shakespeare v *Hamletovi* usiloval o to, aby vytvořil v rámci zápletky tragédie mstitele velkou tragickou postavu. Její tragičnost je vybudována na myšlence, zformulované renesančním filozofem Michelelem de Montaignem v knize *Esejí*, které Shakespeare dobře znal, že v každé věci a osobě jsou vnitřní rozpory, takže nic dokonalého na světě neexistuje. Shakespeare zesílil vnitřní děj proti vnějšímu a v postavě mstitele spojil s motivem staré hrdinské msty hloubající vážavost, která oddaluje provedení pomsty. Hamlet se vzpírá uvěřit strašlivému odhalení a ověřuje si ho nastrojenou hrou, ale ani potom nejedná podle určitého plánu, aby pomstil zločin. Jeho vnější jednání je obranné, jeho mysl je naplňována hnusem nad podlostmi světa do té míry, že se zaobírá úvahami o sebevraždě. Ofélie se nechá získat svým otcem jako nástroj proti Hamletovi, čímž ještě hlouběji podřívá jeho víru v člověka. Po další několiknásobné intrice Hamlet umírá, přičemž svou pomstu vykonává takřka v poslední minutě života. Jeho očima vidíme svět plný příkoří, která podlamují samu chuť k životu. Je to padouštví soudobé společnosti, které Hamleta naplňuje odporem, ale s nímž paradoxně nenachází dostatek síly bojovat. V návalu emocí a vzrušení myslí se dopouští stejně krutých činů, které jen komplikují, oddalují, a dokonce znemožňují dosáhnout uloženého mravního cíle. Podlost společenského prostředí, kterou vidíme Hamletovou optikou, těžce pesimistický tón dramatu, snad rozptyluje nový výhled do jasnějšího světa, když norský princ Fortinbras v závěru obnovuje porušený morální řád, jakkoli mnozí režiséři i tento moment interpretují skepticky.“

(Daniel Přebyl)

„Vzepřel jsem se, roztrhal svou duši a řekl:

takhle sprostě to všechno být nemůže!

Něco tu platit musí, a tak jsem volal, běhal od knihy ke knize, z hospody do hospody, mlátil hlavou o stěny, nespal a spát toužil a řekl jsem si: sám sebe sprav – sám sebe znič a změň, sám sebe znič a změň, jinudy to nemůže jít, snad se ti to podaří, ale podařilo se mně hovno – kouřící a pyramidální...“

(Ivan Diviš)

„Naše ubývání je z okoušení plnosti.

Uprostřed veselí čern ještě z černá.

Ale kolem hrdla tragédie

ta čern je bělostná jako okružít Shakespearovo.“

(Vladimír Holan)

TVŮRCI

MICHAL DOČEKAL

Vystudoval režii na DAMU, poté absolvoval stáž na University of London, Queen Mary and Westfield College. V letech 1991–1994 byl režisérem Divadelního spolku Kašpar, v období 1994–2002 vytvářel jako režisér a umělecký šéf novou podobu pražského divadla Komédie (Divadlo roku 1996, Cena Alfréda Radoka). Mezi roky 2002 a 2015 byl uměleckým šéfem Činohry Národního divadla, další dva roky jejím ředitelem. V roce 2011 byl zvolen členem řídícího výboru Unie evropských divadel (UTE), která aktuálně sdružuje 21 významných divadel napříč celou Evropou; od roku 2015 do roku 2018 zastával funkci prezidenta této organizace. Pravidelně režíruje na zahraničních scénách (budapešťský Vígszínház, Maďarské státní divadlo v Kluži, bukurešťské Teatrul Bulandra, bratislavská Aréna, Slovenské národní divadlo). Jeho inscenace obdržely řadu ocenění a byly pozvány na mezinárodní festivaly, například Divadlo Plzeň, POSZT v Pécsi, Interferences v Kluži, Festival národních divadel ve Varšavě, MESS v Sarajevu, Festival Iberoamericano de Teatro v Bogotě ad. Od sezony 2018/2019 je uměleckým šéfem Městských divadel pražských.

JANA SLOUKOVÁ

Absolventka činoherní dramaturgie pražské DAMU v ročníku Darii Ullrichové a Jana Nebeského. Paralelně vystudovala také obor teorie a kritika. Už během studia na sebe upozornila výraznými inscenacemi se spolužáky Danielem Špinarem a Janem Fričem. Od roku 2008 působila jako dramaturgyně Klicperova divadla v Hradci Králové, v roce 2017 přijala nabídku stát se uměleckou šéfovou této scény. Během svého hradeckého působení byla také dramaturgyní mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Dramaturgicky spolupracovala i s dalšími českými scénami, mj. s Divadlem Na zábradlí, Divadlem Petra Bezruče, Letními shakespearovskými slavnostmi a Městským divadlem Kladno.

Kromě praktické dramaturgie se věnuje překládání z němčiny. Od sezony 2019/2020 je šéfdramaturgyní Městských divadel pražských.

DANIEL PŘIBYL

Vystudoval dramaturgii na DAMU na Katedře alternativního a loutkového divadla. Jeho dosavadní dramaturgická činnost zahrnuje projekty nezávislého divadla (v roce 2005 založil Divadlo LETÍ, které zpočátku i umělecky řídil), praxi ve významném regionálním divadle (Klicperovo divadlo v Hradci Králové), práci pro televizi i film. Od podzimu 2009 působil více než tři roky jako dramaturg Nové scény Národního divadla, mezi roky 2012 a 2015 pak byl uměleckým šéfem Městského divadla Kladno a Divadla Lampion. Ve své dramaturgické a publikační práci se zaměřuje zejména na klasické evropské drama a také na texty současných světových autorů. Je externím pedagogem Katedry činoherního divadla DAMU. Ředitelem Městských divadel pražských se stal v lednu 2018.

MARTIN CHOCHOLOUŠEK

Scénografii vystudoval na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. Po absolutoriu byl tři roky v angažmá v Dejvickém divadle, kde je podepsán pod řadou inscenací (např. *Příběhy obyčejného šílenství*). Z dalších jeho scénografií je nutné zmínit *Akvabely* (Cena Alfréda Radoka 2005, královéhradecké Klicperovo divadlo), *Věc Makropulos* a *Višňový sad* (Divadlo na Vinohradech) nebo Verdiho operu *Macbeth* (Národní divadlo). S režisérem Michalem Dočkalem spolupracoval například na *Srpnu v zemi indiánů* nebo Jelínekové *Co se stalo, když Nora opustila manžela* v Národním divadle. Pravidelně působí také v zahraničí.

ZUZANA BAMBUŠEK KREJZKOVÁ

Absolvovala SPŠT v Brně a Školský ústav uměleckých řemesel v Praze. V roce 1994 přišla s režisérem Petrem Lébem do Divadla Na zábradlí. Od téhož roku začala spolupracovat

s režisérem Jiřím Pokorným. Navrhovala kostýmy mj. pro Davida Czesanyho, Michala Langa, Jana Bornu, Vladimíra Morávka a Hanu Burešovou. Scénograficky se podílela na inscenacích alternativního lounského Multiprostoru. Dále se podílí na projektech svého muže Miroslava Bambuška. Od roku 1996 soustavně spolupracuje s režisérem Michalem Dočkalem – v divadle Komédie, v opeře v Plzni, v Činohře Národního divadla. V Opeře Národního divadla a v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě spolupracovala s režisérem Jiřím Nekvasilem. Pracuje také pro film a televizi. Za kostýmy do filmů Bohdana Slámy a Michala Samira byla několikrát nominována na Českého lva, v roce 2021 získala tuto cenu za film *Krajina ve stínu*.

IVAN ACHER

Tesař, lesní dělník, studovaný výtvarník a se štěstím nevystudovaný hudebník a skladatel. Od roku 2002 spolupracuje s Agon Orchestra, byl dvorním skladatelem Davida Jařaba a Dušana D. Pařízka v Pražském komorním divadle (divadlo Komédie), pravidelně spolupracuje s taneční skupinou Lenka Vagnerová & Company. Byl nominován na cenu České filmové kritiky, Českého lva, Cenu divadelní kritiky, Cenu Alfréda Radoka a Cenu DOSKY. Podepsán je pod hudbou k inscenacím Národního divadla v Praze, Bratislavě a Brně a mnoha dalších českých a evropských divadel. Vytvořil hudbu k několika desítkám dokumentů a filmů. Za původní operu *Sternenhoch* získal Cenu divadelní kritiky za rok 2018 v kategorii Hudba roku a stal se i absolutním vítězem v počtu nominací.

JAN BENEŠ

Světelný designér. Absolvoval konzervatoř Duncan Centre v Praze a Laban Centre v Londýně. Svou kariéru začal jako technik a tanečník s mezinárodní taneční skupinou DEJA DONNE pod vedením Lenky Flory a Simoneho Sandroniho. Jako světelný designér spolupracoval například s následujícími soubory a tvůrci: NANOHACH (CZ), Mamacallas

(FR/CZ), Scottish Dance Theatre (UK), Adriatik uvádí (CZ), divadlo Alfred ve dvoře (CZ), Sumako Koseki (JPN/FR), Cristina Maldonado (MEX), Simone Sandroni (IT), Karen Foss (NOR), Iona Mona Popovici (ROM), Vojta Švejda (CZ), Barbora Látalová (CZ), Eva Blažíčková (CZ). Od roku 2005 organizoval hitparádu pohybového divadla Domáci úkoly z pilnosti a inicioval založení Institutu světelného designu, pro který vede workshopy divadelního svícení.

HERCI

TOMÁŠ HAVLÍNEK

První divadelní zkušenosti získal karlovarský rodák v Divadle Dagmar. Následovalo studium na Katedře činoherního divadla pražské DAMU, během kterého hostoval např. v Divadle pod Palmovkou nebo v Divadle na Vinohradech. Po absolutoriu v roce 2015 nastoupil do stálého angažmá do Jihočeského divadla v Českých Budějovicích, kde v průběhu tří let ztvárnil mimo jiné role v inscenacích *Shakespeare v Hollywoodu*, *Kněžovy děti* nebo *Zavolejte Jeevese*. Za role v *Katech* a *Donu Juanovi* získal v roce 2018 Jihočeskou Thálii. Za roli Priora Waltera v inscenaci *Andělé v Americe* se dostal do širších nominací Cen Thálie 2019. Kromě herectví se Tomáš Havlínek věnuje i hudbě, deset let hrál v symfonickém orchestru a jako houslista vystupuje s několika uskupeními různých hudebních žánrů. Spolupracuje se souborem Tygr v tísní a zahrál si i v mnoha filmech a televizních seriálech. V Městských divadlech pražských je od sezony 2018/2019.

TOMÁŠ MILOSTNÝ

Narodil se v Brně jako Tomáš Sýkora. V roce 2015 se rozhodl přijmout jméno svého dědečka Ivana Konstantina Milostného. Tomáš Milostný vystudoval na JAMU obor činoherní herectví. Od roku 1999 doted' působí v Divadle Husa na provázku. Mezi jeho nejvýznamnější divadelní role patří například Smerďakov v *Bratřech Karamazových*, Hugo Pludek v *Zahradní slavnosti*, Kubeš v *Baladě pro banditu*, Rogožin

v *Idiotovi*, Švejk a mnoho dalších. Tomáš Milostný spolupracuje i s jinými divadly, mezi něž mimo jiné patří Národní divadlo Brno, HaDivadlo, StageArtCz, Divadlo Feste a Spolek sešlých. Výraznější role měl ve filmech *Kuličky*, *Muži v říji*, *Sráči*, *Ženy, které nenávidí muže* a v seriálech *Kancel* a *Bohéma*. V Městských divadlech pražských je od roku 2019.

IVANA UHLÍŘOVÁ

Je divadelní, filmová a rozhlasová herečka a divadelní režisérka. Působila mj. ve Studiu Hrdinů, v Divadle na Vinohradech, v MeetFactory, Činoherním klubu, Divadle Petra Bezruče nebo Divadle Husa na provázku. V divadle Komédie ztvárnila mezi lety 2005–2012 řadu zásadních rolí. Je nositelkou Ceny Alfréda Radoka za Talent roku 2006 a Ceny poroty za ženský herecký výkon v Angueres (Francie) v krátkometrážním filmu *Druhé dějství* režiséra Olma Omerzua. V zahraničí hostovala v Münchner Kammerspiele, Schauspielhaus Zürich, Theater Bremen a vedla herecký workshop scénické tvorby na Universität Mozarteum v Salcburku. V Městských divadlech pražských je od sezony 2020/2021.

PETR KONÁŠ

Po střední škole pro geodety vystudoval Vyšší odbornou školu hereckou v Praze-Michli. Konkurz na roli Romea v Shakespearově *Romeovi a Julii* v Západočeském divadle v Chebu mu přinesl poté i angažmá. Působil tam pět let a zahrál si například Milouše ze *Saturnina* Zdeňka Jirotky, Dona Josého v *Carmen* aj. Když ho oslovil režisér Juraj Deák, přesunul se na dalších šest sezon do angažmá v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni. Mezi jeho tamější role patřil například Kazimír v *Kazimírovi a Karolíně* Ödöna von Horvátha, kníže Václav v Tylových *Krvavých křtinách*, baron Tuzenbach z Čechovových *Tří sester* nebo role Chameleona, Atlety a Číšníka v pohádce *Bob a Bobek*. Do širokého diváckého povědomí se dostal díky rolím v různých televizních seriálech, například *Ordinace*

v *Růžové zahradě 2*, *Cesty domů* a *Modrý kód*. V Městských divadlech pražských je od sezony 2018/2019.

BEÁTA KAŇOKOVÁ

Pochází ze severní Moravy. Na Slezské univerzitě v Opavě vystudovala kulturní dramaturgii. Studia činoherního herectví na pražské DAMU absolvovala mimo jiné rolemi Nataši Čechovových *Tří sester* v režii Tomáše Töpfera či Ollie v McDowallově *Pomoně* v režii Jana Holce. V letech 2017–2018 byla v angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, kde zaujala rolemi například ve Vyrypajevově hře *Letní vosy nás štípou už i v listopadu* (režie Alžběta Burianová), *Téměř dokonalé lásce* Nicole Moellerové (režie Adam Svozil, Kristýna Kosová) či naposledy v Havelkových *Elitách* v režii Martiny Schlegelové. Dále spolupracovala například se Švandovým divadlem (*Pohřeb až zítra*, režie Daniel Hrbek) nebo hned v několika projektech s Divadlem Spektákl. Vedle toho se podílela na oceňovaném imerzivním projektu *Pomezí* režiséra Lukáše Brychty. V Městských divadlech pražských působí od sezony 2018/2019.

MARTIN DONUTIL

Vystudoval hudebně-dramatický obor na Pražské konzervatoři. Absolvoval rolemi v inscenaci Schnitzlerova *Reje*. Od sezony 2011/2012 byl členem souboru brněnského Divadla Husa na provázku, kam jej přivedl tehdejší umělecký šéf divadla Vladimír Morávek. S ním spolupracoval například na inscenacích *Leoš aneb Tvá nejméně nejší* a *Balada pro banditu* Uhdeho a Štědroneš, Čapkově *Ze života hmyzu* a hlavní roli si zahrál v Shafferově *Amadeovi*. Vedle Morávka spolupracoval na Provázku také s režiséry Janem Mikuláškem (*Doktor Faustus*, *Višňový sad*), J. A. Pitínským (*Uršula*, *Triptych*) a v posledních letech s Michalem Dočkalem (*Dynastie / Lehman Brothers*, hlavní role v adaptaci Kafkovy *Ameriky*). Výrazné role v Městských divadlech pražských má v Dočkalových inscenacích *Andělé v Americe*, *Romeo a Julie* a *Smrt*

obchodního cestujícího, hlavní roli hraje v *Žebrácké opeře* Davida Radoka. Účinkuje často v televizi a filmu, hlavní roli ztvárnil například v seriálu *Četníci z Luhačovic*. V Městských divadlech pražských je od sezony 2018/2019.

VOJTĚCH DVOŘÁK

Vystudoval činoherní herectví na pražské DAMU. Roku 2008 se stal na deset let členem souboru královéhradeckého Klicperova divadla, kde ztvárnil řadu výrazných rolí v režii Jana Friče, Daniela Špinara či Davida Drábka (mj. titulní role ve *Figarově svatbě* či *Romeovi a Julii*). S tamním angažmá se rozloučil rolí v *Katech* Martina McDonagha a vydal se se svou ženou cestovat po Jižní Americe. Z cesty natáčel zábavný road movie seriál pro internetovou TV a cestovatelské reportáže pro pořad *ČT Objektiv*. Měl vlastní talk show *Kvůli čeho*, je jedním z deseti frontmanů punkové kapely Vagyny dy Praga, vymýšlí a produkuje různé internetové pořady. V Městských divadlech pražských již hostoval v inscenacích *Na východ od ráje* a *Hráči*, v *Romeovi a Julii* v režii Michala Dočkala hraje roli mnicha Vavřince, výrazné role ztvárnil v inscenaci *Sláva a pád krále Otakara* v režii Michala Háby a v inscenaci Davida Drábka *Kanibalky 2*. Hlavní trojroli Jana Husa, Jana Žižky a Jana Roháče má v inscenaci Lukáše Brutovského *Husitská trilogie*. V Městských divadlech pražských je od roku 2020.

FILIP BŘEZINA

Herectví vystudoval nejprve na ostravské konzervatoři, poté nastoupil na pražskou DAMU, kterou absolvoval v divadle DISK například rolemi v inscenacích *Žranice* (režie Adam Skala) či *Běsi* (režie Norbert Závodský). Během studia herectví spolupracoval s Divadlem Petra Bezruče, Národním divadlem moravskoslezským, Divadlem pod Palmovkou, Švandovým divadlem, A studiem Rubín, nezávislým divadelním souborem Tygr v tísní nebo Divadlem Spektákl. Před filmovou kamerou se objevil poprvé v tragikomédii *Vybjéná*, kterou režisér Petr Nikolaev natočil podle knihy Michala Viewegha.

Svou první hlavní roli pak dostal v romantickém dramatu *Zlatý podraz* v režii Radima Špačka. Objevil se také ve filmech *Zahradnictví* Jana Hřebejka a Petra Jarchovského a televizním filmu *Anatomie zrady*. Zahrál si rovněž v několika seriálech. V Městských divadlech pražských ztvárnil výrazné role v inscenacích *Andělé v Americe*, *Romeo a Julie* a *Vojna a mír* (režie Michal Dočekal), v muzikálu *Elefantazie* Davida Drábka a především ústřední dvojroli v inscenaci *Diktátor* v režii Martina Čičváka. V Městských divadlech pražských působí od sezony 2019/2020.

EVA SALZMANNOVÁ

Po skončení studií herectví na DAMU (1982) se stalo jejím prvním působištěm (1982–1988) Divadlo Na okraji (Rubín), kde si zahrála hned několik závažných rolí. Po krátkém působení ve svobodném povolání byla v sezoně 1990/1991 angažovaná v Činohře Národního divadla. Poté byla v sezoně 1991/1992 členkou smíchovského Divadla Labyrint, následně (1992–1994) Divadla Na zábradlí a hostovala ve Vinohradském divadle. V roce 1994 se vrátila do Národního divadla, kde zůstala (s řadou úspěchů na kontě) až do roku 2018, kdy se rozhodla přijmout nabídku Městských divadel pražských. Spolupracuje také často s nezávislou divadelní scénou. Za monodrama *Jasno lepo podstín zhyna*, uváděném v režii Viktorie Čermákové v pražské MeetFactory, byla nominována na Cenu Thálie 2017. Za herecký výkon v inscenaci *Andělé v Americe* byla v roce 2019 nominována na Cenu Divadelních novin. Je docentkou herectví na DAMU. V Městských divadlech pražských je od sezony 2018/2019.

TOMÁŠ WEISSER

V roce 2021 dokončuje studium činoherního herectví na pražské DAMU. Ve školním divadle DISK absolvoval například v roli Prospera v Shakespearově *Bouři* (režie Viktorie Čermáková), jako Nikolaj Trilecký v Čechovově *Platonovovi* (režie Jakub Korčák) nebo v *Digitálním podzemí* Kryštofa Pavelky v režii Evy Salzmanové, které je od podzimu

2021 na repertoáru divadla Komédie. Během studia účinkoval také ve dvou inscenacích generičního divadelního souboru Distheatranz. V Městských divadlech pražských momentálně hostuje kromě *Hamleta* také v inscenaci *Politici* v režii Adama Steinbauera. Spolupracoval i se studenty pražské FAMU či písecké FAMO.

PETR KULT

Narodil se v Hradci Králové. V roce 2021 dostudoval činoherní herectví na DAMU, které absolvoval rolemi Billyho Bibbita v *Přeletu nad kukaččím hnízdem* (režie Vít Malota), Kalibana v Shakespearově *Bouři* (režie Viktorie Čermáková), Vojniceva v Čechovově *Platonovovi* (režie Jakub Korčák) a Honzika v *Digitálním podzemí* Kryštofa Pavelky (režie Eva Salzmanová). Působí v divadelním spolku Distheatranz a věnuje se také autorské tvorbě s kočovnou divadelní družinou Ductus Deferens, se kterou uvedl svou dramatickou prvotinu *Cestopissing*. Od sezony 2021/2022 je členem souboru Švandova divadla.

PETR URBAN

Vystudoval činoherní herectví na pražské DAMU. Jeho absolventskými rolemi jsou Michail Platonov (*Platonov*, režie Jakub Korčák), Scanlon (*Přelet nad kukaččím hnízdem*, režie Vít Malota), Antonio (*Bouře*, režie Viktorie Čermáková) a Tonda (*Digitální podzemí*, režie Eva Salzmanová). Během studia hostoval v Činoherním klubu v inscenaci *Tanec bláznů* (režie Ladislav Smoček), v Činoherním studiu (*Prsten*, režie Josef Doležal) a na *Pomezí* v inscenaci *Lístky, prosím* (režie Vít Malota, Kateřina Studená, Kateřina Popiolková). S divadelním spolkem Distheatranz hraje ve studiu Švandova divadla Kafkův *Proces*. V roce 2020 ztvárnil jednu z hlavních rolí v pohádce *Zakleté pírkó* (režie Zdeněk Troška) a v roce 2021 natočil detektivní film s režisérkou Lucíí Bělohradskou pro Českou televizi. Od sezony 2021/2022 se stal členem souboru Západočeského divadla v Chebu.

SAMUEL TOMAN

Pochází z Prahy, ale vyrůstal v Estonsku, v Budapešti nebo na malé vesnici u Nymburka. Vystudoval činoherní herectví na DAMU. V divadle DISK absolvoval rolemi Dalea Hardinga v *Přeletu nad kukaččím hnízdem* (režie Vít Malota), Trinkula v Shakespearově *Bouři* (režie Viktorie Čermáková), Izáka Vengeroviče v Čechovově *Platonovovi* (režie Jakub Korčák) a rolí Lud'ka v *Digitálním podzemí* Kryštofa Pavelky (režie Eva Salzmanová). Hostuje v Městských divadlech pražských, v Divadle v Dlouhé, ve studiu Švandova divadla, v divadle DISK a v bytovém divadle H20 skupiny OLDstars. Spolupracuje také s divadlem Masopust a Divadlem Na zábradlí.

MARTINA JINDROVÁ

Pochází z Kladna. V roce 2022 ji čekají státnice na DAMU v oboru herectví na Katedře činoherního divadla, kde absolvovala rolemi Sestry Ratchedové v *Přeletu nad kukaččím hnízdem* (režie Vít Malota), Jany Jandové / Viky ve hře Kryštofa Pavelky *Digitální podzemí* (režie Eva Salzmanová) a rolí Elfy v Shakespearově *Bouři* (režie Viktorie Čermáková). Je členem souboru Distheatranz a Ductus Deferens. Kromě Městských divadel pražských momentálně hostuje v A studiu Rubín, ve Venuši ve Švehlovce, ve Švandově divadle a v Divadle Na Fidlovačce. Natočila několik audiovizuálních počinů, za důležitý považuje webový seriál *TBH* pro Českou televizi, kde ztvárnila jednu z hlavních postav a který dostal ocenění na festivalu Serial Killer za nejlepší webový seriál.

ČTĚTE!

DVOUMĚSÍČNÍ ČASOPIS MĚSTSKÝCH DIVADEL
PRAŽSKÝCH NEJEN O DIVADLE.

ROZHOVORY, STATI, ESEJE A KONTEXTY.
K DOSTÁNÍ V DIVADLECH ABC, KOMEDIE
A ROKOKO NEBO ON-LINE NA
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ

MODERNÍ DIVADLO

WILLIAM SHAKESPEARE
HAMLET

Jedenáctá premiéra sezony 2021/22.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Jana Slouková.

Grafická úprava Riana Kollarčík.

Městská divadla pražská jsou vybavena bezdrátovými mikrofony
a zařízením Sennheiser od společnosti PANTER s. r. o.

Autorská práva k překladu zastupuje v České republice Aura-Pont
s. r. o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

bnt attorneys
in cze

A NAPRAVIT HO BUDU MUSET JÁ.

PRAHA
PRAGUE
PRAGA
PRAG

ABC MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ KOMEDIEROKOKO